

Els altres «Mollet»

La segona quinzena de juliol, que vaig passar a Encamp (Andorra) de vacances, em cridà l'atenció un rètol posat a les entrades que deia: «Aquesta població està agermanada amb Rouillac».

I també vaig trobar un «Carrer de Rouillac» justament on hi té casa un matrimoni molletà prou conegut: el senyor Enric Rodrigo i la seva esposa, na Montserrat Artés, amb els quals vàrem compartir forces moments de la nostra estada per terres andorranes.

Semblantment, Mollet, s'ha agermanat no fa pas massa amb la ciutat italiana de Rívoli, i això ha donat lloc a visites dels molletans allà, i dels italians a casa nostra.

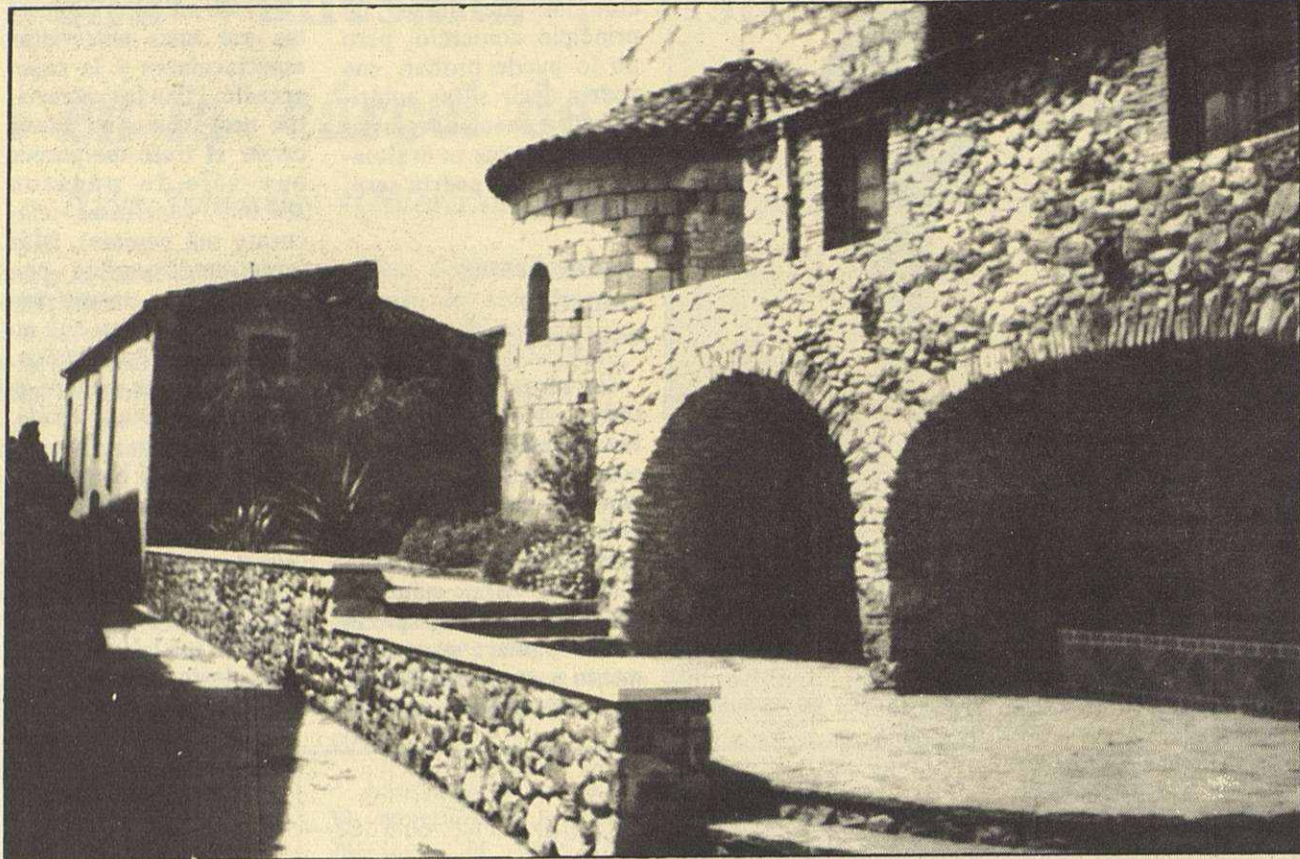
No ho trobo malament, ben al contrari. Tot el que sigui estrènyer llaços d'amistat entre les persones i els pobles, per allunyats que estiguin, em sembla positiu. Ens ajuda a conèixer altres costums i a adonar-nos, probablement, que no som «els millors» en molts aspectes.

Mogut per aquestes idees, durant la segona meitat de les vacances —passades com de costum per terres gironines— he volgut apropar-me a dues poblacions que no coneixia, en absolut, i que m'han semblat dignes de conèixer, pel fet de portar també el nom de **MOLLET**.

No m'arrepenteixo de les dues visites: en ambdós llocs m'han acollit amablement, i m'han proporcionat les dades que calia, per tal que aquest article a la **TRIBUNA VALLESANA** resulti —espero— d'agradable lectura.

La primera visita em portaria des de Santa Afra a St. Gregori i, deixant a la dreta la ciutat de Girona, per la carretera N-II en direcció a Figueres, torçant també a la dreta cap a Llançà fins a Peralada. Lloc de cava i de joc al seu famós Casino, i seu també durant l'estiu de concerts i actuacions artístiques prou rellevants, entre les que mereixen destacar-se els noms de Montserrat Caballé, Charles Aznavour, Josep Carreras, Miguel Bosé, Narciso Yepes, Nicanor Zabaleta, Julio Iglesias i Joan Manuel Serrat.

Deixem Peralada per agafar una carretera més ampla que m'esperava, d'uns 6 quilòmetres, que em menaria directament a Mollet d'Empordà a, millor dit, segons el nom oficial actual, a **MOLLET DE PERALADA**.

Mollet de Peralada. Raconada de l'absis de l'església.

Aquest recorregut presenta a banda i banda grans extensions de blat de moro i d'alzines sureres. El terme de Mollet de Peralada però, està cobert de vinya —perjudicada enguany segons que em diuen per la pedregada— ja que la seva riquesa primordial consisteix en el vi, explotat majoritàriament en règim de Cooperativa. En segueix la cria de porcs i d'avioram.

D'entrada hom diria que el poble no és pas tant petit.

Després, m'assabentaria que els 343 habitants de fet que declara la Geografia General de Catalunya d'en Francesc Carreras Candi ha quedat reduït a la meitat perquè com passa a tants altres llocs, el jovent no es sent massa atret per les feines de la pagesia...

Si la visita que hi hem fet avui, dimarts 9 d'agost, hagués estat ahir dilluns, el nombre d'habitants hauria estat molt superior.

El secret radicava en el munt de paelles que hem

trobat encara apilades en ple carrer i que, contra el que sospitàvem, no eren d'arròs. sinó de caragols amb sèpia. Un costum amb el qual clouen la seva Festa Major: el sopar organitzat per la Comissió de Festes, que elevaria ahir els veïns de Mollet de Peralada de 169 a 270.

Una altra tradició de la qual m'informa el secretari de l'Ajuntament (l'alcalde treballa a Figueres, el metge i el rector viuen a Sant Climent Sescebes i de mestre no n'hi ha perquè els vuit o deu nanos del poble van a col·legi a Peralada, quan aquella Geografia esmentada parla d'una escola pública elemental incompleta d'assistència mixta) és la Romeria al Santuari de Santa Maria de Requesens, el dissabte després de Pasqua de Resurrecció, dit de «pasqüetes». Per bé que avui s'hi vagi en cotxe, són molts encara els que fan a peu els 17 ó 18 quilòmetres, esmorzant al peu d'un riu que es troba a mitja muntanya.

Els dinars (el «ranxo») els paga l'Ajuntament. Em crida l'atenció una vella i alterosa palmera que s'alça molt a prop del campanar de l'església. Aquesta, temple senzill d'una sola

nau, està dedicat a Sant Cebrià. Al darrera, l'absis, conforma un racó tranquil i acollidor, amb una font que, per tal de fer-la rajar cal prémer un botó.

Es dona una circumstància similar en les festes majors del nostre i d'aquest Mollet: la d'estiu es celebrava els dies 26 i 27 de setembre, però la varen traslladar al primer dissabte d'agost perquè s'esqueia en plena verema, i ja és sabut allò que «primer és l'obligació que... la diversió».

Una altra cosa ben curiosa és que, sense saber-ho, els fem «la santíssima» amb les cartes a ells dirigides i que, tot i portar el nom de la província de Girona (i ara suposo que el número del Còdig Postal, que és el 17.752) van a parar sovint a Mollet del Vallès.

Em parlen concretament d'una carta **certificada**, que va fer tres viatges des del Vallès Oriental a l'Alt Empordà, abans que arribés al seu destinatari...

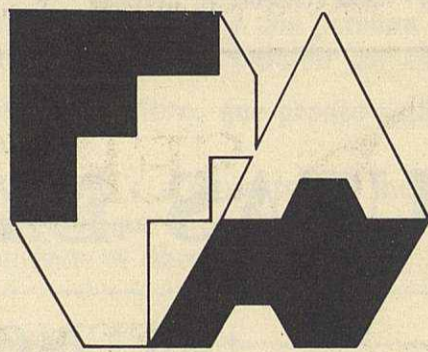
Si un decidí a visitar Mollet de Peralada, feu cas del meu consell: aneu-hi amb una garrafeta buida, i la tornareu plena de bon vi, a un preu enraonat. I si us descuidéssiu la garrafa, no patiu. A la

Cansaladeria

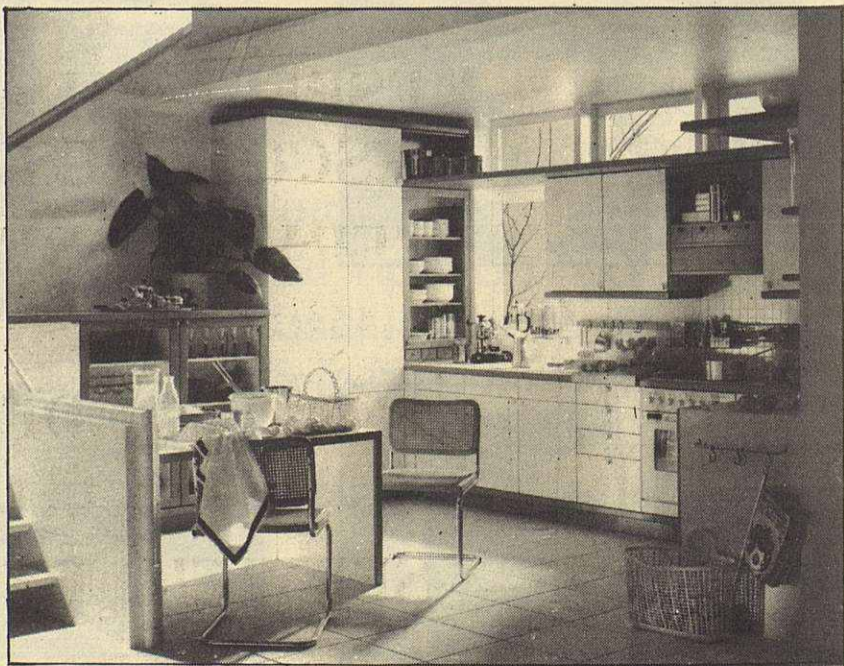
Elaboració d'embotits artesans

Pza. Prat de la Riba, 19
MERCAT MUNICIPAL (Parada 22)
Tel. 593 11 79
MOLLET DEL VALLES

FUSTA AMBIENT

MOBILIARI I DECORACIO

LI PLANTEJEM UNA DISTRIBUCIO DE LA SEVA CUINA I LI DONEM PRESUPOST AJUSTATS A LES SEVES NECESSITATS

Félix Ferran, 3 - Tel. 593 17 53
08100 MOLLET DEL VALLES